

تأثیر برخی داروهای شیمیایی بر گیرایی پیوند در سیب رقم گالا

حسین آرویی، مریم غفورنیا، غلامحسین داوری نژاد

عضو هیئت علمی و دانشجوی کارشناسی گروه علوم باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

به منظور تأثیر برخی ترکیبات دارویی با ارزش تغذیه‌ای، بر گیرایی پیوند در سیب آزمایش در طی سال زراعی ۱۳۸۴ در محل باغات آستان قدس رضوی انجام گرفت. در این تحقیق از ترکیبات دارویی سولفات آهن، ویتامین E و ویتامین B₁ (به صورت قرص) به عنوان تیمار استفاده شد. غلظت تیمارهای مورد استفاده ۳۰۰ پی پی ام بود. پیوندک‌ها شامل رقم گالا می‌شد که روی پایه‌های MM106 با روش پیوند شکمی (خط مستقیم) پیوند شدند. طرح آماری مورد استفاده بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار بود. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که کاربرد برخی از این ترکیبات تأثیر قابل ملاحظه‌ای را بر گیرایی پیوند و رشد پیوندک‌ها داشته است. به طوری که در بین تیمارها ترکیب سولفات آهن دارای بیشترین تأثیر بود. و هم‌چنین بیشترین طول ساقه حاصل از پیوند مربوط به همین تیمار بود و با سایر تیمارها و شاهد اختلاف معناداری را نشان داد. بین تیمارهای ویتامین E و B₁ اختلاف معنی داری مشاهده نشد. با توجه به نتیجه به دست آمده می‌توان بیان داشت که کاربرد داروهای شیمیایی با ارزش تغذیه‌ای می‌تواند برای افزایش کارایی و گیرایی پیوند توصیه گردند و حتی در بعضی موارد جایگزینی برای هورمون‌های گران قیمت محسوب شوند.